

TRIKRAT HVALA

TONE MIZERIT

Šestdeset let poteka od dogodkov, ki so postavili temelje in globoko zaznamovali ustroj in delovanje naše skupnosti. Med koncem 1947 in sredo 1949 je na številnih ladjah v Argentino prišlo med šest in sedem tisoč slovenskih demokratičnih beguncev. Za sabo, tam daleč onkraj oceana, so pustili prelepo domovino, ki so jo sami imenovali „raj pod Triglavom“. Za njimi je ostala težka doba vojne in revolucije, tragedija Vetrinja in povojnih pobojev ter leta negotovosti in pomanjkanja v begunskih taboriščih. Pred njimi se je odpiral nov svet, ves tuj, nepoznan, a vendar prijazen. Nov začetek, nova priložnost življenja brez more in s vsakdanjim kosom kruha.

Argentina nas je sprejela z odprtimi rokami in odprtim srcem. Nič ni spraševala. Ni je zanimal spol, ne stan, ne sloj, ne izobraženost, ne starost niti zdravstveno stanje. Najsi sam, najsi s številno družino: bil si dobrodošel. Ni nas sicer zasula z bogastvom, a nudila nam je priložnost, da srkamo iz njenega bogastva. In predvsem: nudila nam je priložnost svobode in ustvarjanja lastnega življenja, ko smo delali, govorili in peli, molili, se spominjali, jokali in se smejali, ne da bi kdo vprašala, kaj delamo, ali nam narekovala, kaj naj delamo. Le v takih okoliščinah se je mogla razviti delavnost in ustvarjalnost in je mogel nastati opevani „slovenski čudež“ v Argentini. Katera dežela na svetu se ji more v tem primerjati?

Božja Previdnost nam je tudi dala moše, ki so prijeli za delo in začeli postavljati temelje skupnosti. Ustanovili so prvo društvo, poustanovili časopis, poskrbeli za versko življenje rojakov, za mašo v domači besedi in pesmi, za pouk materinščine. A treba je bilo fizičnega prostora za vse to. Znova odprto srce župnika in župnišča. Pri sveti Juliji je nastala prva postojanka Slovenske politične emigracije. Naslov Víctor Martínez 50 je za vedno zapisan z zlatimi črkami v naši kroniki. Tam je bilo že 25. januarja 1948 ustanovljeno Društvo Slovencev, tam je našlo svojo pisarno Slovensko dušno pastirstvo, tam je bil prostor za uredništvo Svobodne Slovenije in Oznanila in za prve organizacije naše skupnosti. Na „Martincu“ je zrastle naše prve središče, ko še ni bilo lastne hiše, ko še nismo sanjali o naših krajevnih domovih. Koliko srečanj med tednom in ob nedeljah, koliko spominov, obujenih na tistem dvorišču, med tistimi stenami, koliko tolažbe, ko so se marsikomu majala tla ob prvih korakih v novem svetu.

Društvo Slovencev. Še sedaj piše v pravilniku preime-novane Zedinjene Slovenije, da je, med drugimi, cilj pomagati prihajajočim beguncem, da v novih okoliščinah najdejo streho in delo. Bila je v začetku edina naša organizacija, in ostala je vsa ta desetletja krov, pod katerim se je razvijala skrb za povezanost, za šolstvo, za temelje naše zavednosti in zgodovinskega spomina ...

Naš tednik Svobodna Slovenija je začel izhajati v Argentini 1. januarja 1948. Od tedaj, nepretrgano, obiskuje naše družine in vsak teden prinaša slovensko besedo, budi zavest našega prepričanja, poroča o dogodkih v danes že svobodni domovini in vestno zapisuje vse, kar se med nami dogaja, vse življenje naše skupnosti.

Naslednje tri tedne bosta naše geslo spomin in zahvala. To nedeljo se zberemo „na Martincu“, da z odkritjem spominske plošče zasidrmo pričevanje našega mimohoda in izrazimo zahvalo fari svete Julije, ki je nam, brezdomcem, dala zatočišče in krov za prve korake skupnosti na obali reke Srebra.

V soboto 22. se bomo zastopniki skupnosti in rojaki zbrali ob spomeniku osvoboditelja, generala San Martina, da s cvetjem izrazimo zahvalo deželi, ki nam je odprla vrata in srce, da smo našli streho in kruh, svobodo in dom, in drugo domovino.

V soboto 29. bomo v Slovenski hiši praznovali 60 let naše osrednje organizacije in tednika Svobodna Slovenija. Najprej se bomo zahvalili Bogu za milosti teh let. Zahvala in spomin naj gresta tudi vizionarjem, ki so zamislili skupnost in videli potrebo povezave v tiskani besedi. Ob petju Ptujskega noneta pa se bom spomnil daljne domovine, ki je pred šestimi desetletji ostala na onkraj oceana, a smo jo vedno nosili v naših srcih.

Hvala torej Bogu, Argentini in graditeljem naše skupnosti!

Vlada prihodnji teden

Mandatar za sestavo nove vlade Borut Pahor je v izjavi za medije pretekli ponedeljek povedal, da je oblikovanje nove vladne ekipe v sklepnem delu. Ta dan je sprejel „še zadnjo odločitev“, v torek pa se sestal s predsednico in predsednikom preostalih treh koalicijskih strank in z njimi dokončno uskladi ministrsko ekipo.

V sredo in četrtek se bodo po Pahorjevih besedah sestali še organi vseh štirih najverjetnejših koalicijskih strank in se seznanili s kadrovskim delom koalicijskega sporazuma. Ob tem mandatar pričakuje, da bodo organi strank še zadnji del koalicijskega sporazuma potrdili, takoj zatem pa ga namerava poslati v državni zbor. To se bo, kot je povedal, zgodilo v četrtek v poznih urah. Pahor pričakuje, da bi bila lahko nova vlada imenovana do konca prihodnjega tedna.

Kadrovsko usklajanje ni bilo lahko. Kar nekaj debat, ponudb in odklonitev je bilo vmes, predvsem kar se tiče DeSUS in njegovega predsednika

Erjavca. Končno je v torek zvečer Pahor predstavil seznam, ki je sledeč: za finance France Križanič, za notranje zadeve Katarina Kresal, za zunanje zadeve Samuel Žbogar, za pravosodje Aleš Zalar, za obrambo Ljubica Jelušič, za delo, družino in socialne zadeve Ivan Svetlik, za gospodarstvo Matej Lahovnik, za kmetijstvo Milan Pogačnik, za kulturo Majda Širca, za okolje Karl Erjavec, za promet Patrick Vlačič, za šolstvo Igor Lukšič, za zdravje Borut Miklavčič, za javno upravo Irma Pavlinič Krebs, za visoko šolstvo Gregor Golobič, za lokalno samoupravo Zlata Ploštajner, za razvoj Mitja Gaspari, in za Slovence po svetu Boštjan Žekš.

V odgovoru na vprašanje, kako da predsednik DeSUS Karl Erjavec ni sprejel vodenja ministrstva za delo, ampak raje okoljsko ministrstvo, je pojasnil le, da so za ministrstvo za delo, družino in socialne zadeve dobili sodelavca, ki je velik strokovnjak za trg dela. „Tu rabimo strokovnjaka, ki bi sprejel neke strateške odločitve,

ne le nekoga, ki bo parcialno gasil požare in takega smo dobili,“ je poudaril.

S predlagano ministrsko ekipo je sicer Pahor izredno zadovoljen. Po njegovem so dosegli tisto, kar so si od vsega začetka želeli, „to je, da bo nova vladna ekipa kompetentna in da bo imela tudi močno politično avtoriteto“. Od opozicije pa si mandatar za sestavo vlade želi, da bi vladi do božiča omogočila, da se vlada konsolidira, po novem letu pa se Pahor odpušča stotim dnevom miru, ki naj bi ji po tradiciji opozicija dala vladi. Glede seznama bodočih ministrov je Pahor med drugim povedal, da bodo ti „vodili resorje v vladi Republike Slovenije in ne v koalicijski vladi štirih strank, kjer so slepo zavezani k temu, da izpolnjujejo koalicijski sporazum“.

Slednji je namreč po Pahorjevih besedah le „neka usmeritev za njihovo delo“, pri svojih odločitvah pa morajo ravnati po svoji vesti in s tem prevzeti nase odgovornost za svoje odločitve.

Škofe skrbi

V ponedeljek, 10. in v torek, 11. novembra je v Ljubljani v prostorih nadškofijskega ordinariata na Ciril-Methodovem trgu 4 v Ljubljani potekalo 45. redno zasedanje Slovenske škofovske konference. Ob zaključku so podali sledečo izjavo:

Napoved redefiniranja odnosa države do verskih skupnosti, ki se je pojavila v koalicijski pogodbi konec preteklega tedna (7. novembra 2008), zbuja med člani Slovenske škofovske konference (SSK) veliko zaskrbljenost. Razumemo jo kot napoved oživljanja negativnega odnosa do Katoliške Cerkve, za katerega smo upali, da je dokončno za nami in da so napovedi o zmernosti nove politike in konsenzualni politiki resne in iskrene.

Načela ločenosti države in verskih skupnosti se ne bojimo, saj ga tudi sami zastopamo, kot je jasno razvidno iz „vatiškega“ sporazuma. Ne moremo pa sprejeti laicistične, ideološke, Cerkev sovražne interpretacije tega načela. V strokovnih krogih je bilo že večkrat ugotovljeno, da slovenska ustava ne daje nobene osnove za restriktivno

in sovražno razmerje med državo in verskimi skupnostmi, ampak je tako razmerje posledica ideoloških in političnih stališč. Tudi mešana krovna komisija je že leta 1994 ugotovila, da je bilo načelo ločenosti v preteklosti „ideološko obremenjeno“. Upali smo, da bo odnos med državo in Cerkvami temeljil na ustavi in pravu in ne na ideologiji, da se bo razvijal v smeri kooperativne interpretacije načela ločenosti, ki danes prevladuje povsod po Evropi in ga vsebuje tudi Lizbonska pogodba. Papež Benedikt XVI. in francoski predsednik N. Sarkozy sta v govorih v Rimu in Parizu napovedovala nove odnose celo v Franciji, domovini načela ločitve države in Cerkve, in jih imenovala „odprta“ ali „pozitivna laičnost“.

Zadnja dopolnitev koalicijske pogodbe nastajajoče vlade pa, žal, zbuja bojazen, da gre pri nas za napoved obratnega razvoja, ali bolje nazadovanja v smeri ponovnega izključevanja Cerkev in verskih skupnosti iz javnega življenja, njihovega zatiranja, oživljanje kulturnega boja in getoizacije Cerkve.

In Hrvaška?

Hrvaški premier Ivo Sanader ne vidi bistvene razlike med dosedanjim predsednikom slovenske vlade Janezom Janšo in prihodnjim Borutom Pahorjem, ko gre za slovensko zunanjo politiko. V pogovoru za Hrvaško televizijo je še dejal, da se je po slovenskih volitvah večkrat slišal po telefonu s Pahorjem in Janšo. Poudaril je, da je z obema vodilnima slovenskima politikoma v dobrih odnosih.

„Nobene demokratične države ni, ki bi s spremembo oblasti spreminjala zunanjo politiko. Z obema sem v dobrih odnosih, sicer pa vem, da vsak brani svoje državne interese,“ je dejal.

Sanader je vnovič spomnil, da želi Hrvaška urediti spore o meji s Slovenijo na Meddržavnem sodišču v Haagu. Zatrnil je, da sta se glede omenjene rešitve z Janšo lani dogovorila na Bledu ter da sta opoziciji v obeh državah, vključno s Pahorjem, sprejeli sklepe s tega srečanja.

Nacisti nad koroške Slovence

Na hišah pripadnikov slovenske manjšine na avstrijskem Koroškem so neznanci v prejšnjem tednu narisali kljukaste križe, v torek pa so na nekem domu v Celovcu tudi razbili okna.

Kot poroča Primorski dnevnik, se mazaška dejanja dogajajo tik pred letošnjo 70. obletnico kristalne noči. Začelo se je, ko so neznanci na okno stanovanjske hiše v lasti koroške Slovenke v Veliki vasi pri Šentjakobu v Rožu nalepili kljukasti križ iz modrega papirja. Nato so se mazači preselili v središče Celovca, kjer so na hišo v lasti koroških Slovencev narisali kljukasti križ in številko 88, kar pomeni pozdrav Heil Hitler, obenem pa na istem posloju razbili dve šipi.

Narodni svet koroških Slovencev (NSKS) je ob teh dejanjih izrazil globoko zaskrbljenost, opozoril pa je tudi na drugo zaskrbljujoče dogajanje na avstrijskem Koroškem. Tako je omenil dogajanje ob neki kabaretični predstavi na celovski univerzi. To so bili prireditelji prisiljeni odpovedati, potem ko so neznanci storilci skušali z manipuliranjem koles na avtomobilu organizatorja

povzročiti prometno nesrečo, ki bi se lahko končala smrtno.

Po mnenju NSKS je več kot očitno, „iz katerega gnezda“ prihajajo storilci, čeprav jih policiji še ni uspelo najti. NSKS je ob tem opozoril še na „več kot očitne posledice naravnost histeričnega ozračja, ki je po prometni nesreči deželnega glavarja Haiderja zavladovalo na Koroškem“.

NSKS je zato pozval varnostne oblasti, naj sprejmejo vse ukrepe, da bi našli storilce. „Predvsem pa pozivamo tudi vse politične oblasti, da se končno zavedo resnosti nadvse zaskrbljujočega položaja, v katerem se je znašla Koroška,“ je še poudaril Narodni svet koroških Slovencev.

BERI...

- SLOVENSKI ALI Z BALKANA? 2
- LEPO SLAVJE NA PRISTAVI 3
- PODLISTEK: EKO BARILOCHE 4
- RAST VII: ČEZ KRATKIH 30 LET 4

VTISI IZ SLOVENIJE

O novih trendih

(OD NAŠEGA DOPISNIKA)

Pretekli teden so na Inštitutu za slovensko izseljenstvo ZRC SAZU predstavili svoje letošnje publikacije: številko 27 revije Dve domovini (z novim urednikom Juretom Gombačem in sourednikom Kristino Toplak in Jernejem Mlekužem) ter knjigi Janje Žitnik Serafin Večkultura Slovenija in Kristine Toplak Buenas artes.

Ker nisem na tekočem z „novimi trendi“, kot je rekel urednik Gombač, sem bil malce začuden nad tematiko objave v prvih dveh publikacijah. Prvi del Večkulture Slovenije „obravna položaj slovenske izseljenke književnosti v okviru slovenske nacionalne kulture. V drugem delu so predstavljeni priseljenki pisci v Sloveniji in njihov položaj v kulturnem kontekstu nove domovine. Tretji del je posvečen širši obravnavi kulturnega položaja priseljenec v Sloveniji ter stopnji njihove enakopravnosti na področju ohranjanja in uveljavljanja kulturnih tradicij v širši slovenski družbi. Zadnji del knjige odpira vrsto primerjav med kulturnim položajem slovenskih izseljencev in priseljenec v Sloveniji.“ Tako najava knjige. V reviji Dve domovini pa se prispevki večinoma tudi nanašajo na tematiko balkanskega sveta.

Bistri bralci so si najbrž že stavili vprašanje. Ker sam nisem med njimi, sem si ga zastavil šele potem, ko sem lahko pregledal knjige in zvočni zapis predstavitve: Kakšno zvezo ima to s slovenskim izseljenstvom?

Razumem: pojav je nov in še ni pravega mesta, inštituta, kjer bi se to lahko obravnavalo, pa so se ga lotili v okviru slovenskega izseljenstva. Drugo, česar nisem razumel je, kako se lahko primerja — iz slovenskega vidika — ustvarjanje slovenskega izseljenca v slovenščini in slovenskega (?) priseljenca v svojem maternem jeziku; primerjati delež slovenskega finančnega kolača, ki ga prejmeta eden in drugi. Boljša primerjava bi lahko bila, koliko Slovenija prispeva za ohranjanje slovenstva v zamestvu in po svetu in koliko izhodne države za svoje, priseljene v Sloveniji.

Omenjeno je bilo tudi — za izseljence — staro vprašanje: če oseba slovenskega rodu piše v jeziku države, v kateri prebiva, ga lahko še vedno smatramo za slovenskega pisca? Vendar tu je bila stvar malo drugačna: nekateri zagovarjajo, da bi morali obravnavati kot slovenskega pisca tudi tisto priseljeno osebo v Slovenijo, ki piše samo v svojem maternem jeziku (in zaradi tega ne more postati član Društva slovenskih pisateljev in se ne more prijavljati na razpise).

Zanimalo bi me vedeti, če se je kdo od slovenskih piscev kdaj prijavil pri kaki argentinski državni ali javni ustanovi na razpis za subvencijo ali sofinanciranje izdaje knjige, ki jo je napisal v slovenščini (in kakšen je bil rezultat).

Ja, ti novi trendi mi še niso jasni.

O Buenas artes pa potem, ko bom knjigo prebral.

GB

Spomin na Lojzeta Kovačiča

V Narodni in univerzitetni knjižnici (NUK) so pripravili razstavo o Lojzetu Kovačiču ob 80. obletnici njegovega rojstva.

Postavitev v razstavnici dvorani, ki na desetih panojih predstavi najpomembnejše mejnike v Kovačičevem življenju, v šestih vitrinah pa njegovo literarno delo, je odprl pisatelj sin, glasbenik Jani Kovačič. Kot je dejal Jani Kovačič, je razstava v NUK doslej največja razstava, posvečena njegovemu očetu. Na kratko je povzel očetovo življenjsko zgodbo in očeta označil kot „zelo discipliniranega in delovnega pisatelja“, kot človeka, „predanega pisanju“, zaradi česar so bili, kot je v šali dejal, vsi okoli njega „žrtve njegovega pisanja“.

Zadnje mesece pred smrtjo je bil njegov oče „jezen na ves svet“, saj je imel verjetno še veliko načrtov, je še dejal Jani Kovačič in dodal, da se bodo nekateri uresničili še po očetovi smrti. Tako bo po besedah avtorja razstave Mihaela Glavana v petek, 7. novembra, posthumno izšla nova knjiga Lojzeta Kovačiča, iz pisateljeve rokopisne zapuščine, ki je že skorajda v celoti zbrana v NUK, pa se bo po Glavanovih besedah zagotovo nabralo gradiva še za eno ali dve knjigi.

Glavan je Lojzeta Kovačiča označil kot „morda največjega slovenskega prozaista“, ki je pisal o „pravi resničnosti, ki jo vsak zagleda v sebi, jo lahko živi in zapiše“, literaturo Lojzeta Kovačiča pa je Glavan označil za „tako močno, da bo preživela vse čase“.

Ker je Kovačičev opus izjemno obsežen, so po Glavanovih besedah na razstavi predstavljene le prve izdaje. V prvi vitrini so razstavljeni pisateljevi osebni dokumenti in nekaj rokopisov, sledijo njegove monografske publikacije, otroške knjige, prevodi v tuje jezike in objave v periodiki, ena vitrina pa je posvečena Kovačiču kot prevajalcu. Razstava je po Glavanovih besedah sicer skromna, a je vendarle „začetni decenten hommage velikemu avtorju“.

V dvorani so na dveh panojih razstavljeni še priznanja, ki jih je za svoje ustvarjanje prejel Kovačič, razstavo pa dopolnjuje še šest vitrin na hodniku pred dvorano, v kateri so razstavljeni periodične publikacije, namenjene študentom, ki dnevno hodijo mimo.

Lojze Kovačič se je rodil leta 1928 v švicarskem Baslu v družini slovenskega izseljenca. Pred drugo svetovno vojno se je družina preselila v Slovenijo. Najprej so živeli v očetovi rojstni vasi Cegelnica na Dolenjskem, pozneje so se preselili v Ljubljano, kjer je Kovačič končal višjo pedagoško šolo. Delal je kot dramaturg v Lutkovnem gledališču Ljubljana in kot mentor za lutkarstvo in književnost v Pionirskem domu v Ljubljani. Maja 2004 je po dolgotrajni bolezni umrl v Ljubljani.

Med Kovačičevimi pomembnejšimi deli so romani Deček in smrt, Resničnost, Pet fragmentov in Prišleki (I.-III.), cikel črtic Ljubljanske razglednice, zbirki novel Ključni mesta in Sporočila v spanju, ustvaril pa je tudi vrsto del za mlade. Za svoje delo je prejel vrsto pomembnih nagrad, leta 1973 Prešernovo nagrado.

Škof Jamnik pri predsedniku Türku

Pomožni škof msgr. Anton Jamnik, ki je pri Slovenski škofovski konferenci odgovoren za področje šolstva, in vodja tajništva za ustanovitev katoliške univerze v Sloveniji Andrej Naglič sta predsedniku Danilu Türku predstavila vizijo in potek ustanavljanja katoliškega visokošolskega zavoda.

Visokošolski zavod naj bi postopoma prerasel v celovito univerzo. Katoliška univerza bo v prihodnje izvajala raziskovalno delo in študijske programe na širšem spektru znanstvenih in študijskih področij, so zapisali v ŠŠK.

Katoliški visokošolski zavod v ustanavljanju si bo po navedbah urada prizadeval za vzpostavitev moderne in kakovostne infrastrukture, zlasti strokovnih knjižnic ter za razvoj razvejane mednarodne sodelovanja z uglednimi univerzami iz Evrope, Amerike, Azije, Afrike in Avstralije.

Kot zagotavljajo, bo zavod odprt za vse prizadevne študentke in študente ne glede na njihovo osebno prepričanje in okoliščine, prizadeval pa si bo tudi za dobro sodelovanje s slovenskimi državnimi in zasebnimi univerzami ter drugimi visokošolskimi zavodi.

Dotik svetnikov

V Muzeju krščanstva na Slovenskem v Stični so odprli razstavo Dotik svetnikov - Vloga relikvij v krščanstvu na Slovenskem. Z njo želijo predstaviti muzejsko zbirko relikviarjev in hkrati obiskovalce skozi zgodovinska obdobja seznaniti s čaščenjem mučencev in svetnikov.

Ohranjeni relikviarji, ki jih hranijo v zbirki stiškega Muzeja krščanstva na Slovenskem, so del bogatega duhovnega izročila in tradicije slovenskega naroda, prek njih pa so se v stiski, bolezni in v hudih preizkušnjah številni verniki s prošnjami in molitvami obračali na mučence in svetnike.

Stiška zbirka relikviarjev je po sodbi Poljnar Freljihove z 72 relikviarji in 670 relikvijami med največjimi v Sloveniji. Relikviarji so bili izdelani med 17. in 20. stoletjem, najboljše in najstarejše skupino med njimi predstavljajo relikviarji, ki so jih v muzeju med leto 1990 in 1992 prejeli od škofjeloških sester uršulink in njihovih predhodnic klaris.

Razstava je študijsko zasnovana in ovrednotena, z zahtevnimi konservatorsko-restavratorskimi posegi, ki so mnoge relikviarije rešili pred propadom. Ob sodelovanju strokovnjakov teoloških, zgodovinskih in umetnostnozgodovinskih področij so v zgoščeni obliki predstavili po njenem mnenju še danes zelo aktualno temo, ki vzbuja radovednost tudi med obiskovalkami in obiskovalci muzeja. Rezultate meddisciplinarnih raziskav različnih strokovnjakov so objavili v razstavnem katalogu, po zaprtju začasne razstave pa bodo večino relikviarjev uvrstili med predmete stalne razstave katoliških nabožnih predmetov.

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

TONE MIZERIT

Ob koncu preteklega tedna je vlada, kot so vsi predvidevali, brez težav spravila skozi poslansko zbornico zakon o poddržavljenju pokojninskega sistema. V senatu tudi ne bo imela problemov. Njena ofenziva je nevzdržna, a istočasno se pojavljajo prvi znaki prebujanja opozicije.

Hladnokrvno. Tako je vlada izvedla svoj načrt v poslanski zbornici. Res pa je, da ta zakon ni pravo merilo moči ne vlade, ne opozicije. Omenili smo že, da vse levo krilo na tistem soglašala z poddržavljenjem, ne sicer v metodi, a gotovo v principu. Tudi nevalde skupine poslancev niso izvedle kakšne kampanje. Uprizorili so sicer poulično manifestacijo, a ni bila odmevna. Kljub temu je presenetila ogromna razlika glasov, saj je vladni projekt podprlo 162 poslancev, proti pa je volilo samo 75. Da je zagotovila zmago je vlada popustila kar v petnajstih spornih točkah. A nobena od sprememb se ni dotaknila bistva. In tisti dodatni členi, ki so govorili o nadzorstvu nad uporabo sredstev, niso kaj prida vredni. Res so ustvarili kontrolna telesa, a vodili jih bodo zastopniki vlade, ne opozicije. Torej, vlada bo nadzirala samo sebe. Kot bi mačka poslali po slanino.

Poslušni senat. Tudi v senatu je dandanes vse mirno. In ne govorimo le o debati okoli novega pokojninskega zakona temveč predvsem o proračunu za leto 2009. To potrjeno besedilo najbolj kaže poslušnost, ki jo je vlada trenutno doseгла v parlamentu. Proračunski zakon so potrdili, ne da bi spremenili eno samo vejico prvotnega besedila. In vendar se je položaj bistveno spremenil v času, odkar je bil zakon napisan in do potrditve. Pripravili so ga pred svetovno krizo, potrdili pa sredi nje. Zakon predvideva dolar v višini 3.19 pesa, medtem ko danes vlada sama drži dolar umetno na 3,32 in ni gotovo koliko časa. Besedilo napoveduje gospodarsko rast v višini 4%, ko se danes vsa industrija trese in prodaja avtomobilov pada za 20%. Izvoz zastaja, padajo cene kmečkih pridelkov, ki so temelj izvoza. In še druga variante se hitro spreminjajo, a zakon govori o stanju, ki je daleč od vse te krute realnosti.

Ali nismo bili na varnem? Vlada trdi, da ima dolar pod kontrolo, in to tudi dokazuje. Drugo vprašanje pa je, koliko državo ta kontrola stane. Blagajna se prehitro prazni. Te dni se je vlada znašla v nerodnem precepu. Nejevoljno je ugotovila, da ni bila deležna finančne podpore, ki jo je pretekli mesec Mednarodni denarni sklad (FMI) poslal državam v razvoju, ki jih prizadeva fi-

nančna kriza. Seveda je nerazumljivo od kje nejevolja, saj je gospa predsednica jasno, glasno in kar posmehljivo na mednarodnem forumu zagotavljala, da smo mi varni pred krizo. Korak naprej v tem protislovju je moral storiti predsednik centralne banke Martin Redrado, ki je na zasedanju skupine G-20 zahteval, naj FMI v tem stanju posreduje državam potrebne kredite, a brez da bi stavljal pogoje glede notranjih gospodarskih ukrepov. Jasno je, da se Argentina kot izgubljeni sin vrača v naročje Sklada, a seveda pri tem postavlja pogoje. Zlata doba veseljačenja je minila, zapravili smo očetovo dediščino, a sedaj želimo, naj mednarodni finančni organi svetopisemsko za nas zakoljejo pitano tele ...

Še druga protislovja. Pa ni samo vlada tiska, ki se lovi med protislovji. Ta teden so prišli na vrsto tudi sindikati. Nekajkrat smo že omenili, da podjetja predvsem na področju avtomobilske industrije, odločajo delavcem predhodne počitnice, ali jih začasno odpuščajo. Prav te dni je prišlo do hudih protestov sindikata, ki jih povezuje (SMATA). Kot običajno ob takih primerih, je bil pravi prometni kaos, ko so kolone avtobusov vozile protestnike v mesto in so ti potem polnili ceste v središču prestolnice. V torek pa je glavni tajnik CGT Hugo Moyano zatrdil, da podjetja ne odpuščajo niti začasno delavcev. Da so to le nekateri primeri „sezonskih“ zaposlenih, in seveda odvzem nadur. Zakaj torej sindikati protestirajo? Smo pa lahko zabeležili globoko spremembo, ko je Vrhovno sodišče priznalo status delegata delavcu, ki ni bil včlanjen v uradni sindikat. To pomeni konec sindikalnega unikata, ki je bil temelj peronističnega sindikalizma zadnjih šestdeset let.

Prvi koraki. V veselje mnogih smo te dni lahko zasledili prve resne korake v smeri povezave opozicijskih skupin. Razgovori tečejo zaenkrat predvsem na levi. Gospa Elisa Carrió, ki je gotovo najbolj delavna, se je sestala s predstavniki radikalne stranke. S svoje strani pa so socialisti izrazili pripravljenost enotnega nastopa z radikali in Državljanško koalicijo (Coalición Cívica), ki jo vodi gospa Carrió. Čeprav so dogovori še v povojih, preseneča resnost, s katero jih vodijo, ki ni običajna v argentinski politiki. Jasno je, da se vsi zavdajo, da bodo nadomestne parlamentarne volitve 2009 ključnega pomena za prihodnost. Cilj je enostaven: preprečiti vladno avtomatično večino v parlamentu, z obrazom obrnjenim na predsedniške volitve leta 2011.

SLOVENCİ V ARGENTINI

SLOVENSKA PRISTAVA

41. obletnica Društva

V nedeljo, 26. oktobra se je vreme blesteče in široko nasmejalo, kar je gotovo pripomoglo k splošnemu prazničnemu razpoloženju. Po sprejemu gostov, je ob napovedani uri gospa Metka Gaser Kopač povabila predsednika Pristave, gospoda Edvarda Kendo in predsednico okrajne ZSMŽ, Marto Golob, da sta med petjem argentinske in slovenske državne himne dvignila obe zastavi. Lep je bil pogled na te, na Prešernov spomenik in na skupino otrok in mladih v narodnih nošah.

Po tem tradicionalnem opravilu smo se podali v zgornjo dvorano. Ob spremstvu našega župnika patra dr. Alojzija Kukovice, je k oltarju pristopil prelat dr. Jure Rode. Med pridigo nas je gospod delegat spomnil, da je obletnica tudi dan spraševanja vesti. Ali se dovolj potrudimo, da z

ljubeznijo sprejemamo tudi tiste, ki so drugačni od nas? Se zavedamo, da z gojenjem slovenskih običajev dopolnjujemo sami sebe in hkrati bogatimo argentinski narod? Smo trdni in se ne uklonimo egoističnim malikom? Spolnujemo prvo božjo zapoved ter ljubimo Boga nad vse in bližnjega kakor samega sebe?

Dvorana, spremenjena v kapelo, je bila seveda pretesna za toliko navzočih, saj je pri oblikovanju svetega opravila s petjem sodeloval škofjeloški zbor Lubnik, ki je pod vodstvom dirigenta ing. Andreja Žagarja in ob spremljavi njihove organistke pel liturgične dele maš raznih kompo-

Romanje v San Nicolás

V četrtek, 6. novembra je skupina rojakov poromala v svetišče „Nuestra Señora del Rosario de San Nicolás“. Zbralo se nas je kar lepo število iz mesta Buenos Aires, San Justa, Ramos Mejía, Morona in Carapachaya.

V prijetnem medsebojnem vzdušju in z molitvijo rožnega venca smo srečno dospeli na cilj, kjer nas vedno pričakuje in spremlja naša mati Marija.

Ob 11.30 smo prisostvovali sveti maši in na koncu smo še zapeli nekaj Marijinih pesmi v slovenščini.

Po maši je bil čas za počitek in seveda za prijateljska srečanja.

Ob 14.30 uri smo se vrnili v cerkev, kjer smo molili rožni venec in litanije s petjem. Med molitvijo smo izročili naše težave nebeški Materi, da jih posreduje Sinu Jezusu, za naše dobro.

Z Marijino pomočjo smo v tem srečanju utrdili naše vezi. Pri Njeni podobi smo se tudi slikali, kot dokaz lepega preživetega romanja.

Nato je bila priprava na odhod in že smo se vrnili na naše domove. Odlična organizacija je tudi pripomogla k dobremu razpoloženju dneva.

mr

nistov (Beran, Tomc, Mozart). Mašo je vodila gospa Maruša Zurc Čeč, prvo berilo je brala katehistinja Prešernove šole gospa Lučka Jereb Oblak, psalm predsednik pristavske fantovske zveze Kristijan Kopač, drugo berilo pa predsednik društva g. Edvard Kenda. Darila sta pred oltar prinesla škofjeloški župan g. Igor Draksler in podpredsednik Pristave g. Matjaž Čeč. Bogoslužje smo zaključili s hvalnico Hvala večnemu Bogu ter s priljubljeno pesmijo Marija skozi življenje.

Takoj po sveti maši smo posedli okrog belo pogrnjenih in zelo lepo okrašenih miz, kjer se je poznala skrbna roka Zorke Gris. Ker je bilo gostov kar preveč za spodnji salon, so odborniki lepo opremili tudi malo dvorano, imenovano po gdč. Miji Markež. Odlično kosilo so pripravile neumorne članice krajevne zveze mater in žena, gospe Nevenka Golob, Beti Mavrič, Andreja Mele in Zofij Modic, pod skrbnim nadzorstvom predsednice Marte Križ. Pri žaru sta sodelovala gospoda Miha Zarnik in Marko Jerovšek. Kosila so se udeležili, se razume, tudi vsi pevci zbora s svojim dirigentom na čelu, gospod Igor Draksler, gospa časnika Gorenjskega glasu in njihov fotograf, orkester Suha Špaga ter gostje iz vseh naših okrajnih domov.

Ob pol petih popoldne smo se napotili spet v zgornjo dvorano, kjer smo prisostvovali kulturnemu programu, ki si ga je tudi tokrat zamislil in ga tudi izvedel pristavski kulturni referent g. Dominik Oblak: Prikaz pristavske skupnosti v sliki, besedi in pesmi. Morda naslov ni bil dovolj jasen in bi bil bolj primeren Prikaz pristavske skupnosti in njenih korenin, ker so verzi in fotografije segali pred in med vojne čase, v vetrinjsko tragedijo, taborišča in šele potem na Pristavo.

Toda ni prav, da preskakujem. Ko se je občinstvo v dvorani umirilo, je gospa Metka Gaser Kopač pozdravila gospoda veleposlanika prof. Avguština Vivoda in gospo, častnega konzula gospoda Hermana Zupana in gospo, škofjeloškega župana g. Igorja Drakslerja, člane pevskega zbora, predstavnike naših organizacij ter takoj nato prosila Edvarda Kendo, podpredsednico Zedinjene Slovenije gospo Nedo Vesel Dolenc in veleposlanika prof. Vivoda, da so se s kratkimi pozdravi pridružili slavlju.

Tokrat je pristavski odbor za slavnostni govor naprosil g. Igorja Drakslerja, ki nam je nanizal nekaj misli o pojmu „dom“ - dom kot kraj prebivanja, dom kot država in kaj nam pomeni dom v tujini.

Po govoru se je pričela akademija. Po zamisli Dominika Oblaka so pesmi pesnika Franceta Papeža in pesnika ter pristavskega vaščana Mirka Kunčiča recitali Boštjan Modic kot napovedovalec, Marjanka Ayerbe Rant, Nevenka Grohar, Ivan Klemenčič, Marjan Kopač, Marjana Kovač Batagelj (pravo presenečenje!), Niko Stariha in otroci šestega in sedmega razreda Prešernove šole. S pesmimi je sodeloval Dekliški pevski zbor Milina pod vodstvom gospe Marjane Jelenc Petrocco. Dominiku so stali ob strani, kot tehnični pomočniki, z računalniško projekcijo fotografij Kristijan Kopač, kot mikrofonomist Aleks Šuc, z razsvetljavo Marko Čop, z zvokom Tomaž Kenda, sceno pa je pripravil Andrej Golob.

Po končani predstavitvi je pristavski predsednik podaril županu Igorju Drakslerju, dirigentu Andreju Žagarju, vodji orgličarjev Andreju Kreku in ansamblu Suha špaga v lesu izdelan pristavski grb, umetniško delo gospoda Boža Urbančiča. Sinova škofjeloških rojakov dr. Tineta Debeljaka in dr. Milana Komarja pa sta od župana dobila poseben dar, grafično Škofje Loke in idrijske čipke. Za vso skrb, ki so jo posvetili zboru in organizaciji turneje, pa so bili obdarjeni tudi Marjan Kopač, Matjaž Čeč in Andrej Golob.

Po zelo čustveni predstavi, ki je ganila vse navzoče, predvsem nekatere škofjeloške rojake, ki si niso mogli predstavljati trpljenja, ki so ga morali pretrpeti naši starši in stari starši, nas je prelep pomladanski večer zvalil na zeleni del Pristave. Ob okusnih čevapčičih (Aleks in Luka Klemenčič, Niko Golob in Maksi Maček) in sladkih dobrotah ZSMŽ, posebno pa še ob veselih zvokih ansambla Suha špaga, smo slavlje nadaljevali s kramljanjem in plesom pozno v noč. Mnenje vseh je bilo, da smo preživeli res lep dan.

Miha Gaser

OBISK V COTTOLENGO

Nepozabni dan tretjega letnika!

Že v začetku leta nas je profesorica etnografije, gdč. Mirjam Oblak, vprašala, če bi dijaki tretjega letnika Slovenskega srednješolskega tečaja obiskali bolnike in

onemogle v Claypole. Vsi smo ji navdušeno odgovorili da. Zmenili smo se, da gremo 20. septembra v Cottolengo Don Orione.

Tako pričakovani dan je prišel! Ob pol devetih nas je avtobus že čakal pred Slomškovim domom, nato šel še mimo Našega doma San Justo in nas odpeljal vse skupaj v Claypole. Vsak je nosil s seboj obleke, konzervirano hrano in druge potrebščine za bolnike. Tudi malico, da bi delil s sošolci, in kup dobre volje. Bilo nas je dvajset dijakov. Skupino sta spremljala prof. Mirjam Oblak, duhovni vodja č.g. France Cukjati in Tomaž Godec.

Ko smo dospeli v ustanovo „Pequeño Cottolengo Don Orione“, smo si najprej ogledali kraj, ki je bil zelo velik in poln rožnatih dreves. Obiskali smo mogočno svetišče, kjer je tudi relikvija Orionovega srca, ter kapelico Najsvetejšega, pred katero smo zmolili in zapeli. Eden izmed manj prizadetih bolnikov je razložil o ustanovi in o njenih začetkih. Nato smo obiskali tudi delavnico, kjer prizadeti delajo ročna dela. Občudovali

smo njihovo sposobnost in veselje do dela. Po tem ogledu smo šli v manjšo kapelo oddelka kjer bivajo sestre te ustanove in tam smo prisostvovali sveti maši v slovenskem jeziku. Pri maši so bile tudi redovnice Orionovega reda. Med mašo smo peli ob spremljavi kitare, na katero je igral Niko Puntar in orglic Karla Mehleta.

Po maši smo obiskali bolnike, ki so nas pristrčno in navdušeno sprejeli in se razveselili še posebno z našim petjem. Po vsaki pesmi so nas prosili za bis, na kar smo jim znova zapeli. Ganljivo je bilo videti, kako se nekateri ljudje s tako malim zadovoljijo in veselijo, morda z eno pesmijo, ali z eno besedo ali pa samo z ljubeznivim pogledom. Ob tem obisku smo lahko pomislili na vse kar imamo, ne samo materialne stvari, temveč tudi na vse tisto, česar smo že tako razvajeni, da se niti zavedamo, da jih imamo, kot so na primer zdravje, družina, prijatelji, ...

Po obisku bolnikov so nam sestre odstopile dvorano kjer smo malicali in se veselo pogovarjali. Nato smo se pomaknili na veliki vrt in parkirišče, kjer smo dekleta nadaljevale s svojim pogovorom, medtem, ko so se fantje igrali nogomet.

Doživeli smo krasen dan, spoznali smo se bolj kot skupina in približali smo se osebam, ki nas potrebujejo.

Ostala sta nam mir v srcu in upanje, da bi se kmalu zopet vrnili.

Marijana L U B

Tole je sedema RAST

Almanah „Sadovi truda“, Mladinska vez (1978, št. 2), slike (največ črno-belih, nekatere iz polaroida in sem ter tja v barvah), plakat z grbom, sprintani pozdravi prijateljev, ki ne žive v Buenos Airesu, očala, kitara, besedilo pesmi ... V petek, 31. oktobra, je bilo v Slomškovem domu vse pripravljeno za obletnico sedme Rasti.

Čeprav se večkrat srečujemo in pogovarjamo, smo dočakali drugačen dan, saj smo praznovali tridesetletnico, odkar smo zapustili srednješolski tečaj prof. Marka Bajuka. Takrat smo si nadeli ime Bobri in napisali himno. Januarja leta 1979 smo skupno taborili v samotnem kraju v Quinesu (San Luis), ker je ravno v tistem letu in pod vojaško vlado prišlo do nespoznanja med Argentino in Čilom zaradi kanala Beagle, zato je bilo nevarno potovati na jug. V Quinesu nas je sprejel letos pokojni g. Janez Ogrin. Na taborjenju so bili z nami: prof. Tine Debeljak, g. Franc Cukjati in semenišnik g. Franc Cukjati.

Tonči Koželnik, ki je organizirala srečanje, je pregledala seznam prisotnih: Lenči Likozar, Jure Komar, Marta Križ, Ivko Kokalj, Mirijam Šeme, Alenka Smole, Stanjo Hrovat, Pavla Cukjati, Metka Slabe, Kristina Skvarča, Lojze Kočar, Lučka Smersu, Vladko

Voršič, Silva Rupnik, Pavla Korošec, Edvard Kenda in Monika Češarek. Ostali so se opravičili zaradi različnih razlogov, med katerimi je tudi razdalja, saj jih je deset po svetu.

Postavili smo mizo, ki je služila za oltar, in okoli nje stole. G. Franci Cukjati je daroval sv. mašo, Vladko je ministriral, Kristina je ob spremljivi kitare vodila petje, Metka je prebrala berilo, Lojze pa psalm. G. Cukjati je med pridigo poudaril moč prijateljstva in se spomnil tudi svojih sošolcev iz študentskih let.

Po maši smo se pomaknili v drugo dvoranico, kjer je bila pogrnjena miza, okrašena s svečkami. Posedli smo se kot po stari slovenski navadi: možje na eno stran, ženske na drugo, duhovnik pa vmes. Med okusnim „asadom“ smo se pogovarjali in obujali spomine na dijaška leta. Lojze nam je prebral nekaj misli. Vsak je lahko dodal tudi svoja doživetja, ker smo bili v prvem in drugem letniku razdeljeni, v tretjem so se nam pa pridružili še fantje iz Adroguaja. Našteli smo profesorje, ki so nas učili, in ugotovili, da so se res trudili z nami, saj nas je bilo zelo veliko. Nekateri so že pokojni, dru-

ge pa večkrat srečamo po domovih; edini, ki še vedno uči, je dr. Marko Kremžar. Vsem smo iz srca hvaležni, da so nam posredovali „orodje“ za osebno rast ter zvestobo krščanstvu in slovenstvu. Nikdar jih ne bomo pozabili! Nato smo dobili vprašanja o različnih dogodkih dijaških let. Tistim, ki jih že malo zapuščajo spomin, smo pomagali. Smejali smo se na račun tistih časov, najbolj pa spominom s taborjenja, ko smo se bolj spoznali. Gledali smo stare slike in tudi tiste, na katerih je bil g. Franci, ki je pred kratkim v Sloveniji slavil srebrno mašo. Potem smo nazdravili za prijateljstvo, mu voščili ter mu podarili beležko s posvetilom in podpisom.

Za nas, ki smo še vajeni starih let in navad, je ura postala pozna, zato smo počasi odšli domov.

Nasvidenje pa spet čez pet let, ko bomo zopet skupaj zapeli našo himno, ki pravi:

*Tole je sedma rast,
ki odhaja na svet,
ki pusti prazen prostor ...*

*Ko bomo stari se spominjali teh let,
ena solza nam bo padla od srca;
danes smo mi tu
jutri naši sinovi ...*

RAST VII

GOSPOD JOŽE RAZMIŠLJA

Ne naveličajmo se

Po 60 letih je prav gotovo potrebno govoriti tudi o tem. Toliko let ali še več, ne sme biti razlog, da se naveličamo ali si mislimo, da je že dovolj naše vztrajnosti. Nikakor nimamo pravice, da se naveličamo in da ne ponavljamo vedno istih stvari. Mi in naši potomci, rojeni izven Slovenije, smo še vedno kristjani in katoličani in to moramo ostati do smrti. Ne glede na to, kje živimo, raztreseni po vsem svetu. Starejši in mlajši smo povsod in še vedno borci Kristusa Kralja, za zmago Njegovega kraljestva na zemlji. Prav za to smo tudi politični izseljenci in proti komunistični borci. Čeprav živimo po svetu in izven Slovenije, smo njeni sinovi in hčere, ker je ona naša naravna in prava domovina in jo nosimo v svojem srcu. Na to nas spominjajo jezik, pesmi, vera, kultura in zemeljske lepote, ki jih je Bog podelil na tem koščku zemlje. Vse to so dobrine, ki jih človek nikdar ne sme zavreči. Ne smemo se jih naveličati in o njih moramo govoriti, da jih obdržimo v dobri zemlji.

So zločini, ki jih čas nikdar in nikjer ne pozabi in ne zabriše. Tudi po mnogih letih so zločinci sojeni in obsojeni. Pretekli čas jim ni v korist.

Mi pa nikakor nismo zločinci, čeprav so nas tudi za take imeli. Branili smo tisto, kar je obrambe vredno in potrebno, to je naše naravno življenje in stvari, ki jih potrebujemo. Imamo pravico do njih. Z lažjo, da je vera opij za ljudstvo, so nam hoteli vzeti in uničiti božje otroštvo. S strelji v tilnik pa tudi naše naravno življenje. Niso nam dovolili in niso prenesli naše miselnosti o demokraciji in o svobodi slovenske države, ker so nas hoteli internacionalizirati. Pa jim, hvala Bogu, to ni uspelo.

Mnogo smo dolžni božji dobrotljivosti, mnogo je bilo žrtev in prelite krvi. To je bila velika in draga cena našega obstoja. In tako, kot je bila Kristusova kri prelita za odrešenje vsega človeštva, je bila tudi slovenska kri razlog svobodne Države.

Zato ni razloga za našo naveličanost in vse nam govori, da vztrajajmo, dokler, bo to božja volja. V tem ni nobene spremembe in dobrine so stalne.

Tako kot se ne naveličamo hrane za naše naravno življenje, one za naše stalno božje otroštvo, enako ne prenehajo hraniti dobrine, ki so nas ohranile skozi vsa pretekla leta. Te so stalne in ne prenehajo nikdar.

Jezus sam je dejal, da je treba stalno moliti in se ne naveličati, če hočemo biti deležni božjih darov.

Naj nam stalna molitev pomaga tudi v tem, da bomo vedno in povsod branili in ohranjali dobrine, ki smo jih prejeli od Boga.

OB JUŽNIH JEZERIH

Eko Bariloche 2008 (1)

Med 30. oktobrom in 2. novembrom je v Bariločah potekalo izvirno tekmovanje, ki ga je organiziralo Slovensko planinsko društvo. Izid smo že objavili v prejšnji številki. Od danes naprej pa bomo v nadaljevanju prinesli podroben opis tega nadvse zanimivega dogodka.

Zdaj rezultati in uvrstitve so že znani. A to pa tudi ni najbolj važno. Bolj je važno vse kar so tekmovalci doživeli in mnogi tudi prvič izkusili v kratkem in natrpanem programu.

V sredo zvečer so se tekmovalci in spremljevalci srečali na avtobusni postaji v Buenos Airesu, polni pričakovanja in tudi malo skrbi, ko se podaš v neznan. Zelo tiho in mirno so prepotovali 1600 kilometrsko pot z avtobusom, ki je imel kar precej postankov. Nekateri so imeli s seboj za krajšanje časa tednika Svobodno Slovenijo in Oznanilo, ki so jih očitno od začetka do kraja prebrali, saj so bili kar na tekočem z dogajanjem v Sloveniji in Argentini!

V četrtek popoldne so prispeli v Barilo-

che. Že ob vходу jih je sprejel čudovit pogled na zasnežene Ande in močno modro jezero Nahuel Huapi ob mestu, kot prva poslastica naslednjih dni. Na postaji so nestrpno čakali na prihod avtobusa naši odborniki in njihove žene. Kar hitro so prestopili iz avtobusa v avtomobile ter se zapeljali do našega Planinski Stana. Gospe, ki so imele na skrbi kuhanje, so že imele pripravljen prigrizek in pijače za popotnike, toliko, da so se vsaj nekaj trenutkov oddahnili, preden je začela predstavitevna seja.

Matjaž Jerman, kot predsednik SPD in glavni organizator in pobudnik Eko Bariloche, je izrekel pristržno dobrodoščilo preden je začel bolj „tehnično“ razlago tekmovanja in uporabe opreme. Razložil je celotni pravilnik z vsemi podrobnostmi, smisel moštvenega tekmovanja, kjer ima vsak član moštva določeno odgovornost ter važnost medsebojnega sporazumevanja in natančnega branja navodil. Pokazal je, kaj je kontrolna točka (pobarvan količek s številko in šifro) in kako morajo po navodilih karte proge zapovrstno priti do vsake teh kontrolnih točk, da uspejo priti do cilja. Šifre kontrolnih točk

pa morajo zapisovati v potni list tekme. Razložil je, da pri takih tekmovanjih ni važna hitrost bolj važno je misliti in slediti natančno karto proge ter uravnavati smer s kompasom pri samem količku kontrolne točke in od tam poiskati referenčne točke v naravi. Povedal je tudi kako ravnati v primeru da se moštvo zgubi ali ima kakšnega poškodovanega člana. Podal kr tudi čisto praktične nasvete kako se z vazelinom in posebnim obličjem lahko obvarujejo žuljev in odrgnin ... ter seveda sončnih opeklin in nadležnega mrčesa imenovan 'gegen', ki ni strupen ampak grdo piči!

Tekmovalci so morali obvezno imeti s seboj en fotoaparata, to pa zato, da ne bi hiteli mimo čudovitih razgledov in bi si vzeli čas, da ujamejo v objektivi naravne lepote narodnega parka Nahuel Huapi (zdaj ima bariloška žirija težko nalogo izbiranja najboljših slik tekmovalcev, katero bomo v naslednjih tednih tudi objavili). Začudenje in iznenadenje tekmovalcev je kar naraščalo vsakič, ko so bili bližje pričetku tekmovanja ... Matjaž Jerman je tudi predstavil vse, ki so sodelovali pri organizaciji od najstniških mladincev do mladih po srcu in ne več toliko v nogah, z vsemi vmesnimi variantami!

Nato je sledil žreb vrstnega reda na štartu in oddaja opreme, ki jo je nudil organizacijski odbor (tekmovalna majica, piščalka, torbica za prvo pomoč in kompas). Matjaž je zabičal tekmovalcem, da se ne smejo tekom celotne tekme ločiti od kompasa in piščalke, ki si jo obesijo okoli vratu, ter da naj varujejo potni list tekme, brez katerega se ne morejo redno uvrstiti. Tudi morajo vsi tekmovalci nositi čelado za kolesarjen-

je ali plezanje vso tekmo (le v šotoru pri počitku so jo lahko odložili ...). Tekmovalci so vsakič bolj debelo gledali ... Bariloški moštvi, kot domačini in bolj doma v naravi, sta štartali prvi, to pa zato, ker pri takih tekmah je bolj ugodno začeti zadnji saj ima pred seboj že shojeno pot in sledove, če zgreši smer s kompasom je to prednost pred tistim, ki 'odpira pot'.

Potem so gospodinje postregle obilno večerjo, kakor se pred takim tekmovanjem spodobi, kalorično bogato (rezance z mesno omako in sladoled). Tekmovalci so se le malo sprostiti in se začeli med seboj spoznavati in predstavljati. Nato je Matjaž naznanil, da se tekmovanje v bistvu že začne (sicer brez merjenja časa...) s tem, da preden gredo spat, morajo razstaviti svoje nahrbtnike in med vsemi tremi člani določiti kaj je nujno potrebno in kaj ne od celotne opreme, ki so jo imeli s seboj, da lahko vse spravijo v samo dva nahrbtnika in preostalega oddajo praznega organizacijskega odbora. Časa za osuplost in iznenadenja ni bilo dosti. Potrebna je bila hitra domemba, saj je bilo treba čim prej k počitku. Naslednji dan je bilo že ob šestih zjutraj vstajanje ...

(Dalje prihodnjič)

NOVICE IZ SLOVENIJE

ŠE VEDNO CESTNE VINJETE

Evropska komisija je potrdila, da je prejela odgovor Slovenije na opomin, da z veljavnim sistemom vinjet nepravilno obravnava tuje državljane, ki slovenske avtoceste uporabljajo le začasno. Odgovor bo sedaj temeljito preučila in če slovensko stališče ostaja enako, lahko Slovenija v prihodnjih mesecih iz Bruslja pričakuje nov, ostrejši opomin.

Medtem pa je Evropska komisija zamrznila sredstva za gradnjo avtocestnega odseka Slivnica-Draženci in to je povezano z uvedbo vinjet v Sloveniji. Slovenska vlada bo morala zagotoviti, da uvaja tudi vinjete za krajše obdobje, in dokler tega ne zagotovi, bo proces potrjevanja projekta prekinjen.

VISOKA ALKOHOLNA UVRSTITEV

Letos so vinjeni vozniki povzročili 49 prometnih nesreč s smrtnim izidom in 162 nesreč s hudo telesno poškodbo, kar Slovenijo še vedno uvršča visoko nad evropsko povprečje.

KOCBEK, GRADNIK IN BALANTIČ

Zadnji svežnji knjig v zbirki Zbrana dela slovenskih pesnikov in pisateljev, ki ga je izdala založba Litera, obsega zbrano dela Edvarda Kocbeka, Alojza Gradnika in Franca Balantiča ter Balantičevo monografijo. Odslej bo za izdajanje zbirke skrbel Znanstvenoraziskovalni center Slovenske akademije znanosti in umetnosti (ZRC SAZU).

KRKA NARAŠČA

Novomeška farmacevtska družba Krka je z dansko poslovno skupino Paranova Group podpisala pogodbo o nakupu stoo odstotnega deleža družbe Alternova Arzneimittel s sedežem na Dunaju. Kupnina je znašala 1,3 milijona evrov in je bila plačana v gotovini. «Transakcija predstavlja nadaljevanje strategije razvoja Krke tudi s pomočjo prevzemov, ki smo jo začeli izvajati pred enim letom, č je pojasnil predsednik uprave in generalni direktor Krke Jože Colarič.

MEDALJE ZA INOVATORJE

Slovenski inovatorji so na mednarodnem inovacijskem sejmju IENA 2008 v Nürnbergu prejeli eno zlato, štiri srebrne in dve bronasti medalji. Izolski inovator Drago Čendak je poleg zlate medalje za mini prenosni ostrivec verižnih žag prejel še posebno priznanje za genialnost.

PO SVETU

OBAMA ŽE SESTAVLJA VLADO

Slavju po zmagi na predsedniških volitvah zdaj sledi nov izziv: ameriški predsednik Barack Obama mora oblikovati vladno ekipo. Obama bo kot 44. predsednik ZDA prisegel 20. januarja prihodnje leto, že v prihodnjih dneh pa bodo znana imena njegove administracije. Prvi korak je 47-letni politik že naredil: nekdanjega svetovalca predsednika Billa Clintona in kongresnika iz Illinoisa Rahma Emanuela je prosil, da postane vodja kabineta, kar je ta tudi sprejel.

Na mestu obrambnega ministra naj bi obdržal zdajšnjega ministra Roberta Gatesa. Predsedniška tranzicija v Washingtonu je tako prva v vojnem času po letu 1968, ko je predsednik Lyndon Johnson predal oblast Richardu Nixonu v času vietnamske vojne.

EVROPSKA UNIJA

Konec tedna bo v Nici vrh Evropska unija - Rusija, saj želi francosko predsedstvo obnoviti pogajanja, čeprav temu jasno nasprotuje Litva. Opozarja, da Rusija za to ni izpolnila pogoja, saj svojih sil ni umaknila na položaje, ki so jih zasedale pred začetkom vojaških spopadov z Gruzijo. Da Rusija še ni v celoti izpolnila tega pogoja, sicer vztraja več članic povezave.

Bosni in Hercegovini pa naj bi Unija poslala opozorilo, naj se usmeri v svojo evropsko prihodnost. Mnogi se bojijo, da bi tamkajšnje razmere lahko spodkopale stabilnost na Balkanu, zato naj bi povezava obdržala vojaško prisotnost v državi.

EVRO OBMOČJE

Svet Evropske centralne banke je po pričakovanjih na rednem mesečnem zasedanju znižal ključno obrestno mero za območje evra s 3,75 na 3,25 odstotka. Gre za drugo 0,5-odstotno znižanje v zadnjem mesecu, potem ko se je za tako potezo banka odločila že 8. oktobra v usklajeni akciji s svetovnimi centralnimi bankami. Z znižanjem 6. novembra pa skušajo spodbuditi gospodarsko rast v območju evra ter omogočiti dodaten zagon finančnim trgov, ki se po pretresih preteklih tednov le počasi pobirajo.

STAVKE V ITALIJI

V Italiji stavkajo zaposleni v železniškem in avtobusnem prometu. Oblasti želijo opozoriti, da je kolektivna pogodba o javnem prevozu in delovanju železnic potekla

PISALI SMO PRED 50 LETI

RAKETA NA LUNO ZOPET 5. DECEMBRA

Ameriško letalstvo, kateremu je Eisenhower povedal prve tri izstrelitve rakete proti Luni, je imelo tudi pri novem poizkusu smolo, ko je raketa že 1500 kilometrov nad zemljo eksplodirala, ker se ni pravilno vžgal tretji del. Poskus je propadel ter so deli rakete padli nazaj na Zemljo nekje v osrčju Afrike. (...)

SLOVENC V ARGENTINI

BUENOS AIRES

Proslava 70 letnice Stanka Majcena

Literarni odsek Slovenske kulturne akcije je v soboto dne 8. nov. priredil v salonu Bullrich proslavo ob priliki 70. letnice pisatelja dr. S. Majcena, bivšega ministrskega načelnika v Beogradu in podban v Ljubljani. Predaval je dr. Tine Debeljak, bivši urednik Doma in sveta (...)

Občni zbor SDO

V nedeljo 9. novembra je imela Slovenska dekliska organizacija v Slovenski hiši občni zbor. Vodila ga je gdč. Katica Kovačeva kot predsednica, odbornice pa so na njem podale poročila o izvršenem delu v pretekli poslovni dobi. Pri volitvah je bil izvoljen naslednji odbor: Predsednica gdč. Mara Bidovec, podpredsednica gdč. Marjetka Železnikar, tajnica gdč. Majda Pahor, blagajničarka gdč. Barbka Maček, kulturni referentki: gdč. Tinka Vombergar in gdč. Marija Krošel, športne referentke gdč. Olga in Alenka Prijatelj ter gdč. Anica Mehle, pevski referentki gdč. Anka Savelli in gdč. M. Babnik, gospodinja gdč. Jožica Mehle. V nadzornem odboru je gdč. Martina Mizerit.

OSEBNE NOVICE

Družinska sreča. V družini g. Mihe Smersuja in njegove žene g. Nataše roj. Zajc, se je rodila hčerka Alenka. Čestitamo.

Poroka. V baziliki Ntra. Señora de Buenos Aires sta se 8. novembra poročil g. Benedikt Alojzij Rozina s Marijo Cristino García Ramos. Mladi par je poročil g. direktor A. Orehar, za priči sta bila nevesti njen oče José García Pérez, ženinu pa njegova mati Pavla Rozina.

SAN JUSTO

Proslava dvoletnice blagoslovitve Našega doma

V nedeljo 9. nov. so imeli Slovenci v San Justo in okolici zopet svoj dan. (...) Slavnost se je začela dopoldne ob desetih z dvigom zastav na drog. Predsednik zadruga Naš dom Lojze Zakrajšek je pozdravil zastopnike društev, organizacij in zbrane rojake ter se zahvalil še župniku Novaku in učiteljici gdč. Klanškovi, ki v domu poučujeta okoli 70 slovenskih otrok za ves njun napor.

Pevski zbor iz San Justa je pod vodstvom Štefana Drenška zapel pesmi „Bog in Slovenije“ ter „V Korotan“, nakar je sledilo rajanje deklis iz šolskega tečaja. (...)

LANUS

Poroka. V soboto 8. novembra sta se v kapeli Marije Kraljice poročila poznana krajevna javna delavca g. T. Draksler in gdč. Ivana Suhadolnik. Ženinu je bil za pričo njegov oče, nevesti pa njen stric g. Anton Zajc. Mladi par je poročil č. g. vikar Janez Petek CM. Novoporočencema želimo obilo sreče in božjega blagoslova.

Svobodna Slovenija, 13. novembra 1958 - št. 46

konec lanskega leta. Izhodišča za novo pogodbo so sicer znana od februarja, a se pogajanja še niso začela. Sindikati poudarjajo, da imajo delavci pravico do usklajevanja plač in do ohranitve kupne moči. Za 25. november so prvo 24-urno stavko napovedala sindikalna združenja pilotov in letalskega osebja največjega italijanskega letalskega prevoznika Alitalia. Ti bodo do maja prihodnje leto stavkali kar 15-krat.

RESUMEN DE ESTA EDICION

NACISTAS EN CARINTIA

En las casas de algunos de los eslovenos que viven en la región austriaca de Carintia, dibujaron la cruz esvástica y en uno de los centros eslovenos de Celovec (Klagenfurt) rompieron los vidrios. Estos hechos se suceden a poco de cumplirse 70 años cuando, desconocidos pegaron cruces esvásticas en una casa particular cerca de Šentjakob y más tarde en Klagenfurt en una casa de carintios-eslovenos dibujaron las cruces, el número 88, que significa el saludo Hail Hitler y rompieron ventana. El Consejo (NSKS) que reúne a la minoría eslovena en Austria espera que se encuentre a los culpables y que los gobernantes finalmente reconozcan la seriedad de la situación. Así también recalzó que estos hechos son una clara consecuencia del ambiente histórico que reina en Corintia luego del accidente automovilístico del gobernador Haider. (Pág. 1)

NUEVAS MODAS

La semana pasada el Instituto para los inmigrantes eslovenos presentaron sus publicaciones: la revista Dve domovini (Dos naciones) y los libros Večkulturna Slovenija (Eslovenia multicultural) y Buenas artes. En las dos primeras publicaciones presentan a los escritores balcánicos inmigrantes en Eslovenia y su situación, como así también, la situación de los inmigrantes en el país y los grados de igualdad en mantener su propia cultura en la sociedad eslovena. La pregunta que surge es: ¿Qué relación guarda esto con la inmigración eslovena? Seguramente, el fenómeno migratorio es nuevo y no se ha creado un organismo desde donde abordarlo. Lo segundo es: cómo se puede comparar la creación artística de un esloveno en el mundo, en idioma esloveno y la creación de un escritor inmigrante en Eslovenia, en su idioma de origen. Una mejor comparación podría ser cuánto aporta Eslovenia para mantener la identidad eslovena en el mundo y cuánto aportan los países a sus inmigrantes en Eslovenia. Algunos creen, que hay que considerar esloveno al escritor que vive en Eslovenia pero escribe en su lengua de origen (y por ello no puede ser miembro del círculo de escritores, etc.) A nuestro corresponsal le interesaría saber si alguno de los escritores eslovenos en la Argentina, alguna vez presentó sus escritos en idioma materno, para pedir una subvención estatal y que resultado arrojó. (Pág. 2)

UN ANIVERSARIO CON INVITADOS

El domingo 26 de octubre el centro esloveno Pristava, situado en Castelar, cumplió 41 años. El día festivo comenzó con el izamiento de las banderas y luego prosiguió con la santa misa. Durante la homilía cantó el coro Lubnik de Škofja Loka con la dirección del ing. Andrej Žagar. El almuerzo, preparado por las madres del Centro, fue excelente. El número artístico fue ideado y realizado por Dominik Oblak. Presentó a la colectividad de Pristava en fotos, palabras y canciones. Las palabras alusivas estuvieron a cargo del Sr. Igor Draksler, intendente de Škofja Loka, que acompañó a los artistas de Eslovenia en su visita a la Argentina. El presidente del Centro, Eduardo Kenda, entregó el símbolo tallado en madera (labor del artista Božo Urbančič) a los invitados especiales. La noche fue amenizada por los acordes del grupo Suha špaga, también de Škofja Loka. (Pág. 3)

EKO BARILOCHE...

...fue un verdadero éxito. Todos los equipos completaron el trazado y llegaron a la meta sin mayores dificultades. El tiempo acompañó a los valientes que debieron responder cuestionarios, realizar caminatas por el Parque Nacional Nahuel Huapi, guiarse con la brújula para hallar el camino correcto y otras aventuras, que se detallarán a lo largo de los informes en los siguientes números del semanario. (Pág. 4)

CHARLA SOBRE LA LENGUA ESLOVENA

El jueves 13 de noviembre a las 19 horas, en el aula 5 de la Facultad de Filosofía y Letras de la UBA, Puán 480, 5º piso se desarrollará una charla a cargo de la profesora titular Ana Vidovič Muha, bajo el tema **El esloveno: una lengua que persiste a contracorriente**. La charla se dará en esloveno, con traducción al español.

SVOBODNA SLOVENIJA / ESLOVENIA LIBRE

Fundador: MILOŠ STARE / Director: Antonio Mizerit / Proprietario: Asociación Civil Eslovenia Unida / Presidente: Alenka Godec / Redacción y Administración: RAMON L. FALCON 4158 - C1407GSR BUENOS AIRES - ARGENTINA / Telefon: (54-11) 4636-0841 / 4636-2421 (fax) / e-mail: esloveniau@sinectis.com.ar
Za Društvo ZS: Alenka Jenko Godec / **Urednik:** Tone Mizerit
Sodelovali so še: Tine Debeljak (slovenska politika), Gregor Batagelj (dopisnik v Sloveniji), Marta Petelin, Jože Horn, Miha Gaser, Marjana Uštar Bergant, Mirjam Oblak, Majda Repovž, Marta Križ Golob, Klavdija Kambič, Marjan Mavrič, Rast VII in Lučka Oblak Čop.
Mediji: STA, Radio Ognjišče, Družina.

Naročnina Svobodne Slovenije: za Argentino \$ 150, pri pošiljanju po pošti \$ 215, Bariloche \$ 175; obmejne države Argentine 120 USA dol.; ostale države Amerike 135 USA dol.; ostale države po svetu 145 USA dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto 95 USA dol. za vse države. **Svobodna Slovenija izhaja s podporo Urada za Slovence v zamejstvu in po svetu RS.**

Čeke: v Argentini na ime „Asociación Civil Eslovenia Unida“, v inozemstvu (bančne čeke, ne osebne) na ime „Antonio Mizerit“. Oblikovanje in tisk: **TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.** / California 2750 - C1289ABJ Buenos Aires - Argentina - Tel.: (54-11) 4301-5040. - E-mail: info@vilko.com.ar

Correo Argentino Suc. 7
 FRANQUEO PAGADO
 Cuenta Nº 7211
 R. Nac. de la Propiedad Intelectual Nº 881153

MALI OGLASI

TURIZEM
TURISMO BLED
 EVT Leg. 12618
 Dis. 2089
 de Lucia Bogataj
 H. Yrigoyen 2682 L. 5 - San Justo
 Tel. 4441-1264 / 1265

Počitniški dom „Dr. Rudolf Hanželič“ sporoča, da je gostom na razpolago vse leto. Tel.: 03548-494046; Mobitel (011) 15-6152-9978; e-mail: hoteldecampo@yahoo.com.ar

ZDRAVNIKI
Dr. Klavdija V. Bavec - Nevrolog, Nevropsihiater. Konzultorij v **Ramos Mejiji**, Tabladi in **Belgrano**. Ordinira ob **ponedeljkih** in torkih od 13. do 19. ure. Ob sobotah od 9. do 14 ure. Prijave na telefon: 4652-7967. Nujno pa na **15-6942-7574**.

ZOBOZDRAVNIKI
Dr. Damijana Sparhakl - Zobozdravnica - Splošna odontologija - Belgrano 123, 6. nadstr. "4" - Ramos Mejía - Tel.: 4464-0474

ADVOKATI
DOBOVŠEK & asociados - odvjetniki. Zapuščinske zadeve. Somellera 5507, (1439) Buenos Aires. Tel/Fax: 4602-7386. E-mail: jdobovsek@hotmail.com

Dr. Marjana Poznič - Odvjetnica - Uradna prevajalka za slovenski jezik Lavalley 1290, pis. 402 - Tel. 4382-1148 - 15-4088-5844-mpoznic@fibertel.com.ar

Dra. Ana C. Ferreras de Kočar - Sucesiones - Contratos - Familia - Comercial - Laboral - Civil - Jubilaciones - Pensiones. Lunes y jueves de 15 a 18 hs. Ricchieri 67 3º H (1704) Ramos Mejía. Tel.: 4656-4039 - Cel.: 15-6447-9683 farrerasanac_te@yahoo.com.ar

OBVESTILA

ČETRTEK, 13. novembra:
Mesečni sestanek Zveze slovenskih mater in žena v Slovenski hiši. Predavala bo **dr. Alenka Rajer Dolinar** o boleznih srca in ožilja.

Seja upravnega odbora Zedinjene Slovenije, ob 20. uri v Slovenski hiši.

SOBOTA, 15. novembra:
Zaključna prireditev tečaja RMB v Slovenski hiši.

Poslovilni večer Č & B, ob 21. uri v San Justu.

Slovenska kulturna akcija vabi na predstavitev knjige **Toneta Rodeta**, ob 20. uri v mali dvorani Slovenske hiše.

NEDELJA, 16. novembra:
Srebrna sv. maša č. g. Francija Cukjatija, ob 12. uri v Slomškovem domu.

Malgaški asado, ob 12.30 uri v Hladnikovem domu.
Odkritje zahvalne plakete ob prihodu v Argentino, ob 19. uri pri sv. Juliji, Víctor Martínez 50.

ČETRTEK, 20. novembra:
Mesečni sestanek ZSMŽ iz San Martina, ob 16. uri. Imeli bomo srečanje v kuhinji z gospo **Majdo Petkovšek**.

PETEK, 21. novembra:
Seja Medorganizacijskega sveta, ob 20. uri v Slov. hiši.

SOBOTA, 22. novembra:
Zahvalni poklon Argentini, ob 11. uri pred spomenikom generala San Martina v Buenos Airesu.

S. K. A. vabi na razstavo **Bare Remec**, ob 20. uri v Slovenski hiši.

NEDELJA, 23. novembra:
Otvoritev pevske sobe in predstavitev brošure 60-letnice prve slovenske maše, pričetek ob 8.45 s sv. mašo v San Martinu.

Koncert Ptujkega noneta, po sv. maši v Slomškovem domu; nato prijateljsko kosilo.

Razgovor z Bredo in Matijem Kavčič o Šentjoštu, po sv. maši na Pristavi.

Nedelja Kristusa Kralja, ob 16. uri sv. maša v Slovenski hiši.

SREDA, 26. novembra:
Sestanek voditeljic osnovnošolskih tečajev, ob 20. uri v Slovenski hiši.

Presenetljiva slovenščina

Red. prof. dr. Ade Vidovič Muha, profesorica na Oddelku za slovenistiko na Filozofski fakulteti Univerze v Ljubljani, bo predavala na temo **Slovenščina - jezik vztrajanja na prepihu**. Predavanje bo v

četrtak, 13. novembra 2008, ob 19. uri, v učilnici št. 5, na Filozofski fakulteti Univerze v Buenos Airesu, **Puán 480, 5. nadstropje**. Poskrbljeno bo za prevod v španščino.

VALUTNI TEČAJ V SLOVENIJI 12. novembra 2008

1 EVRO	239,6 SIT
1 EVRO	1,27 US dolar
1 EVRO	1,52 KAD dolar
1 EVRO	4,29 ARG peso

OSEBNE NOVICE

Krst

2. novembra je bila krščena v cerkvi Marije Kraljice v Slovenski vasi **Juljeta Lucija Fernández Burja**. Očka je Marcelo Fernández Becerra, mamica pa Silvija Burja. Botrovala sta Elizabeta Grbec in Marko Burja. Krstil je g. Pavle Novak CM. **Srečnim staršem iskreno čestitamo!**

Poroki

V cerkvi Marije Pomočnice v Ramos Mejía, sta v soboto 25. oktobra sklenila zakonsko zvezo **Andrea Fernanda Feliz** in **Jože Matjaž Dobovšek**. Za priče so bili njuni starši, Nestor in Susana Feliz ter Marjeta in Jože Dobovšek. Med sveto mašo ju je poročil župnik iz okraja Lugano, pbro. Juan Carlos Martínez.

V slovenski cerkvi Marije Pomagaj sta v soboto 11. novembra sklenila zakonsko zvezo **Marija Cecilija Jelenc** in **Danijel Marcelo Cestnik**. Za priče so bili njuni starši Gregor Janez Jelenc in Mojca Prešeren ter Jože Cestnik in Andreja Emiliana Brula. Poročil ju je g. Franci Cukjati. **Novoporočencem čestitamo in želimo obilo sreče!**

PTUJSKI NONET KONCERT

Slomškov Dom, nedelja 23. novembra ob 10.30 (po maši)
 Opoldan prijateljsko kosilo.
 Prisrčno vabljeni!
 Prijave za kosilo pri Marijani Poznič 15-4088-5844.

FRANCISCO LUIS BERNÁRDEZ (1900-1978)

LITERARNO LIKOVNI VEČER

ob predstavitvi knjige izbranih prevodov pesmi „Nebo iz zemlje“ Toneta Rodeta ter likovni razstavi slik Irene Žužek, ki so nastale po navdihu teh poezij.

Knjigo bo predstavil prof. Martin Sušnik. Predstavitev ter branje poezij bo v slovenščini in španščini.
 Sobota, 15. novembra 2008 ob 20. uri v Slovenski hiši.

Lepo vabljeni!

Slovenska kulturna akcija

Proslava
60 LET ZEDINJENE SLOVENIJE

in 60 let izhajanja tednika
SVOBODNA SLOVENIJA

Sobota, 29. novembra v Slovenski hiši.

Ob 19. sv. maša v cerkvi Marije Pomagaj za vse rajne odbornike, člane in sodelavce. Pred spomenikom **poklon žrtvam** vojne in revolucije. V dvorani **spominska akademija**.

Nato

Slavnostni koncert Ptujkega noneta

Vsi rojaki toplo vabljeni!

Hvala ti, Argentina!

Letos poteka 60 let odkar smo slovenski demokratični begunci stopili na argentinska tla. Gostoljubna dežela nas je sprejela z odprtimi rokami in blagim srcem. Tukaj smo našli svoj dom, tukaj drugo domovino.

Zato bodo predstavniki naše skupnosti izrekli javno zahvalo in položili venec pred spomenik generala San Martina

v soboto, 22. novembra ob 11. uri na plaza San Martín v Buenos Airesu

Toplo vabimo rojake, da se temu poklonu pridružijo!

Ob 60. obletnici prihoda v Argentino povojnih protikomunističnih beguncev bo odkritje zahvalne spominske plošče

v župniji Santa Julia, Víctor Martínez 50 v nedeljo, 16. novembra, ob 19. uri:

- Sv. maša v farni cerkvi.
- Po maši odkritje plošče v župnišči.

K udeležbi lepo vabljeni prva generacija in tudi mlajši!

Otroška počitniška kolonija

Zedinjena Slovenija bo tudi letos organizirala šolsko kolonijo. Potekala bo v počitniškem domu dr. Rudolfa Hanželiča v cordobskih hribih. Odpotovala bo 2. januarja zvečer in se vrnila 11. januarja zjutraj. Udeležijo se je lahko otroci naših šolskih tečajev od 8. do 13. leta. Vodil jo bo **prof. Jure Urbančič**.

Starše vabimo, naj že sedaj predvidijo vpis svojih otrok v to lepo dejavnost. Podrobnosti v prihodnje.

Društvo Zedinjena Slovenija.

SLOVENSKI DOM SAN MARTIN

Vabi na OTVORITEV PEVSKE SOBE IN PREDSTAVITEV BROŠURE 60. OBLETNICI PRVE SLOVENSKE MAŠE

v nedeljo, 23. novembra

Spored:

- 8:45 - sveta maša
 - Po sveti maši, zajtrk
 - 11.30 - Otvoritev in blagoslov pevske sobe
 - 12.30 - Predstavitev brošure ob 60-letnici prve slovenske maše v San Martinu. Nato, družinsko kosilo.
- (Prijave: Jože Skale: 4764-4289)

Vsi lepo vabljeni!

Slovenska kulturna Akcija vabi na slikarsko razstavo:

BARA REMEC

olja in akvareli

v soboto 22. novembra 2008 ob 20. uri v mali dvorani Slovenske hiše. Razstava bo odprta tudi v nedeljo 23. novembra po proslavi Kristusa Kralja.

„MOJA DUŠA POVELIČUJE GOSPODA“

Lk. 1,47

SREBRNA MAŠA Župnika FRANCIJA CUKJATIJA

Slomškov dom, nedelja 16. novembra ob 12. uri
 Prisrčno vabljeni!

Prijave za kosilo pri Marijani Poznič 15-4088-5844 ali v Slovenski hiši 4636-0841, do srede 12. 11. 08.